

תנאי החתימה.

באוסטריה־אונגריה:

לשנה: 10.50 קראנען, לחצי שנה: 5.25 קראנען, לרבע שנה: 2.70 קראנען.

ברוסיה:

לשנה: 4 רו״כ, לחצי שנה: 2 רו״כ, לרבע שנה: 1 רו״כ.

בשאר ארצות:

באשכנז לשנה: 9 מארל, באנגליה לשנה: 8 שילינג, בשאר ארצות לשנה: 11 פֿרנק, בארץ ישראל לשנה: 10 פֿרנק, מחיר כל נומר 10 קאָפ׳, 25 העללער.

עם "הפדגוג":

באוספריה־אונגריה:

לשנה: 15.50 קראָנען, לחצי שנה: 7.75 קראָנען, לרבע שנה 3.90 האנען.

ברוסיה:

לשנה: 6 רו״כ, לחצי שנה: 3 רו״כ, לרבע שנה 1.50.

בשאר ארצות:

באשכנז לשנה: 13 מאַרק, באנגליה לשנה: 12 שיללינג, בשאר ארצות לשנה: 17 פֿרנק, בארץ ישראל לשנה: 16 פֿרנק, בער חלוף האדריסה 20 קאפ.

מהיר מורעות : בער כל שורה קטנה פטיט 38 ה', 15 ק'.

גליון יב.

Krakau, 14 Januar (1 Januar) 1903.

קַרַקוֹי, יום ד׳. מ״ו מבת תרס״נ.

הלבן: ממראות החרף (שיר), יצחקי. קצנלסון. — לתולדותי, חמדה בן יחודה. — המדה בן -יחודה (תמונה). — הלויה (ספור), מרדכי בן הלל חכהן. — השה (שיר), שמואל בן ציון. — החמה (שיחח מרעית), יהודה גרזובסקי. — אחר העבודה (ציור), ג. משורני. — חדשות.— חליפות מכתבים בין קוראי ה"עולם קטן".— פתגמים, אפרים פוקסון.— אחר העבודה (ציור), ג. משורני. — חדה י. מיוחס. — מודעות.

הננו מתכבדים להזכיר את מנויי ה"עולם קמן". כי הגליון 13 הוא האחרון לרבע הזה. ואלה שחתמו רק לרבע שנה יואילו להזררז ולחדש התימתם. לכל תהיה הפסקה במשלוח הגליונות אליהם. המחדשים את חתימתם יואילו לשלוח אלינו את האדריסה הנדפסת שלהם או להודיענו את המספר שעל אדריסתם בדיוק.

המו"ל.

רֶגַע יַחְמֹּר לֶצוֹן לוֹ. וּרְהַפְּנוֹתוֹ כֹה וָכה בְּחוּצוֹת כָּל הָעֵיר. יַחְמֹף כֹבַע מֵראש אִישׁ. וּבוֹרַחַ קַל וָחִישׁ עִמוֹ בָאַיִּר.

וַעַל עֵץ חָשוּף עוֹמֶה כְפּוֹר מְדַלְנָה, פּוֹכְחָה צִפּוֹר דְּרוֹר, כִּמָבקִשָּׁה שָׁם דְּבַר מֵה.

יִהִידָה הִיא וּמֵר לָה מָר. – כֶּל אַחְיוֹתֶיהָ עָפּוּ כְּבֶּר. וַלַב לֹא שׁמוּ לַה.

בָּאֶרֶץ קְסָמִים רַבַּתְראוֹר. מָתְעַנְּגוֹת שָׁם עַל חֹם יְדְרוֹר צְפָּרִים בַּהֲמוֹן רָב. רַק הִיא יְחִידָה פּה... יבִין הַעַנְבִּים מְחַבְּשָׁה בַּן, – אַדְּ לַשָּׁוָא – לַשְּׁוָא...

יצחק י. קצנלסון.

THE THE PROPERTY OF THE PROPER

לתולְרוֹתִי.

(מקרש למורי אליעור פוריהורה).

(3)

נוֹלַרְתִּי... וַאָּגִי זוֹכֶרֶת אֶת הַיּוֹם הַהוֹא כְּאִלּוּ קָרְה הַדְּבָר אָהָמוֹל, שִׁלְשוֹם.

דָנָה בּקָר. בּקָר חַם וּבְהִיר וּסְבִיבִי רַעַשׁ וּבְלְבּוּל נֶּדוֹל כִּטָבע הַמָּקוֹם וְהַוְּטָן: לִבּי הָיָה טְלֵא רְנְּשׁוֹת שׁוֹנִים וְחָפַּצָתִי לַבְּכּוֹת.

וַאָני זוֹכֶכֶת.כִּי כָאוּאָז לֹרָאוֹתאוֹתיאַנְשִׁיםוּנְשִׁים.כְּנִיהֶם נְעִימִים וְמוֹבִים מְאֹד. אַךְ זְרִים דְיוּ לִי, אֶת אֲשֶׁר דְּבָּרוּ אֵלִי לֹא הַבִּינוֹתִי וְלִשְׁאֹל אוֹ לְהָשִׁיב לֹא יְכֹלְתִי, וְאַדְ זֹאת רָאִיתִי, כִּי כְלֶם נוֹמִים אֵלֵי הַכֶּר וְּרָצוֹן וּכְשִׁמְחָה רַבְּה וְכַלְתֹּי, בַּרְּה וְכַלְתִי, בַּרְּה וְכַלְתִּי, בַּרְּה וְכַלְתִּי, בַּרְּה וְכַלְתֹּי, בַּרְּה וְכַלְתֹּי, בַּרְּה וְכַלְתֹּי, בַּרְּה וְכַלְתֹּי, בַּרְּה וְכַלְתֹּי, בַּרְּה וְכַלְתֹּי, בַּרְּה וְכַבְּה הַבְּרוֹנִי, בְּתוֹבֶם.

הָעוֹלָם הָחָרֶשׁ נְרָאָה לִי מָלֵא הַן וָנֹעַם. זָה הָנָה בִימֵי הָאָבִיב, הַכֹּל הָיָה צוֹמֵה, פּוֹרַה, הָאַיִּר מְלֵא בֹשֶׁם, הַשְּׁמֵיִם הְּכֶלֶת, וַעֲמָּקִים עַד בְּלִי סוֹף, אף עָנְן קַל אֶחָד בְּכַף אִישׁ לֹא רְאִיתִי עֲלִיהֶם. וּמִסְּבִיב רַבְּה הַתִּנוּעָה וְהָעָבוֹרָה, חְרְשׁוּ וְוָרְעוּי נְמְעוֹ וְעָבְרוּ, לְמְדוֹ וְלִמְדוּ, בְּנוֹ וְיְסְדוּ, וְהַכֹּל בְּשַׂמְחָה, בְּהִתְּלַבְּבוֹת וּבְהִתְפָּעלוֹת! הַפּוֹבְכִים אוֹתִי דְבְּרוּ אַלְי; הֵם חָפְצוּ בְּנִרְאָה לְפָרִשׁ וּלְבָּאַר לִי זָה וְזָה. וַאֲנִי לֹא הַבִינוֹתִי מְאוֹמָה; אַךְ דּוֹמֶה הָיָה שֶׁהֵם רוֹצִים לָאמֹר לִי הַבְינוֹתִי מְאוֹמָה ; אַךְ דּוֹמֶה הָיָה שֶׁהָם רוֹצִים לָאמֹר לִי שֶׁלְפָּנִים, לְפָנִים הָיָה עוֹד יָתָר מוֹב וְשֶּצְרִיךְּ לְּלְוֹת לֶּעְתִיד.

הכל הָנָה מוֹכ וְנְעִים הַצַּפְּרִים צִפְּצֵפּוּ הָעַעִים הַתְלֹחֲשׁוּ בִינִיהָם הַשֶּׁמֶשׁ הַאִּיר לַכּל נַיְרוֹמֶם אֶת הַכּלּי אַך לבי הָנָה מָלֵא עֶצֶבּ... יַעַן כִי גָרָה הָנִיתִי בְּאַרְצִי הַחֲדָשָׁה זָרָה בִּין אַחִים וַאֲסִיוֹתּ. לְרַבֵּר בִּלְשׁוֹנָם. שֶׁהְתְּנָאוּ כָּה כָּל כּדְּ. לֹא יָדַעָּתִי זֶרְבָּרִיהָם הָיוּ סְתוּמִים לִי.

בק בּהְוֹתִּי בּת שְׁלֹשֶׁה חֲבָשׁים הְתְהַלְתִּי לְּהָבּין דְּבּר מְה. אָז אָמַרְתִּי בְּלִבִּי: מִי יִמֵּן וַהֲבִינוֹתִי כְּל מַה שֶׁהֵם מְדַבְּרִים הָלֹא הָיִתִּי מְאָשֶׁרָת! עַבְּרוּ עוֹד שְׁלְשָׁה הְּבָשִׁים יָאָבִין בְּבָר הַכֹל. גַּם דִּבְּרְתִּי מִלִּים אֲקְרוֹת. אָז יָבְעְתִּי, כִּי אין איש אוּלֵי בַּתֵּבַל בְּלָּה שִׁיִּדְמָה לִי בְאַשְׁרִי!

אָז הָפַּצְתּי לָדַעַת גַּם קְרֹא וּכְתֹבּ. לָמַדְתִּי דָאַתְּרִ בֵּית. פָּתַחָתִּי בַּפַנֵּ״ךְ וָהְתַבַלְתִּי לֹקְרֹא מִּ,בָּרִאשִׁית״. אַך הַקְּרִיאָה הַזֹּאת הָיְתָה לִי בַּרְבֵּה יוֹתֵר לָשְׁה מִבְּרִיאַת הָעוֹלְם הִשְּׁעָה הֲדָשִׁים יָדַעְתִּי לִקְרֹא וּבְהִיוֹתִי בַת שְׁנֶּה יָדַעְתִּי לִכְתֹּב וְהַדְּבּוּר הַנָה שָׁגוּר בִּפִי.

הנה כי כן ספרתי לֶכֶם, קוֹראַי הַצְּעִירִים, באשׁית תּוֹלַדוֹתִי; אַךְ בֵּן יָדַעָתִי נַם יָדַעָתי אֶתְכֶם וַאֶּת תְּשׁיּקַתְכֶם לָרַשַׁת הַכּל וּבָוַדַּאִי תַּחְפְּצוֹּ לַדַעַת: אֵיפּה וּמָתִי נוֹלַדְהִי וּמֶה הָיָה עוֹלַם הַתּהוּ שָׁבָּאִתִי מִמֶּנוּ ? הָכָה וַאֲסַפַּר לָכֶם הַכּלֹ:

נוֹלַרְתִּי בְּיוֹם ח' נִיכָן שְׁנַתאֶלֶף וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת וְגָשְׁרִים וְשֶׁלֹשׁ לְנֻלּוֹתֵנוּ; נוֹלָרְתִּי עֵל מֵים רַבִּים. עַל בּיָם בַּנְּרוֹל בָּרְנָעִים שֶׁרָאֲנִיָּה "צַּסְרֵנִיטִשִׁ" כָּרְכָה אֵל הַחֹף נַתּשְׁלֵךְ אֶת בָּעָיֶן בַּנְּרוֹל אֶל כַּרְבָע בּיָם. וּלְפָנֵי נִרְאוֹ בַבְּתִים הַלְּכָנִים. עָצֵי הַתֹּמֶר הָרַאשׁוֹנִים וְנִבְעוֹת הַחוֹל שֶׁל חוֹף יָפּוֹ, חוֹף אַרָ צִי. אֶרֶץ אָבוֹתִינוּ אֶרֶץ מוֹ לֶדֶת אָמָתִנוּ.

בת שֶשְׁרִים שָׁנָה הָיִיתִי בְּהַנְּלְּרִי, וּבַת שֶשְּׁר הִנְנִי כיוֹם.

לְּפָּנִים הָיִיתִּי מִּכְּנוֹת הַנָּלוֹת. יָשַׁבְתִּי בְּרוּסִיָּה הַקְּרָה. שְׁשָׁם נְּלְפָּא לִבּי שְׁנָה – שְׁנָה. הַתְּכּפָּה כֶּרַח עָבֶה וְנָהָפּּךְ לִנְלִיד') כְּלוֹ. עַד שֶׁלֹא יָדַעְתִּי עוֹד לָאֲהֹב אֶת עַמִּי הְאָמְלְלֹּל לֹא הָפַצְתִּי לְלְמֹד אֶת שְׁפָתוֹ הַיִּפָּה וְלֹא זְבַרְתִּי אֶת אַרְצִי לֹא הַיַּבְה וְהַפּוֹבָה.

י) נור קבה.

אַך בְּיוֹם אֶחָר נְשְׁבֵּר הַכֶּרֵח מֵעֵל לְבֵּי וְהַרְנַשְׁהִי פִּתְאם בִּי צַר לִי הַמְּקוֹם שָׁם בְּאֶרֶץ נְּלְרִיָּר. אֶרֶץ סר ה...

וּבְשָׁעָה שָׁבָּל הַצְּבָּרִים שָׁבוּ מַאַבְרִי הַיָּם. עַפְּתִּי אָנִי זוֹק. רַחוֹלְ...

וְגַלֵּי בַּיִּרְדֵּן בְּשֶׁטֶּף יָצְקוּ... "לִמְקוֹם הַאָּרָזִים וְהַגַּלִּים יִשְּׁקוּ "נָלֵי בַיִּרְדַן בְּשָׁטֶף יָצְקוּ..."

חַמְדָּה בָּן־יִהוּדָה.

הָמְּדָה בֶּן־יִהוּדָה.

ده الزاران

(ספור).

. 13

הַלֵּל הָיָה מְן הַיְּלְדִים אֲשֶׁר הִשְּׁתַּדְלוּ לְבוֹא אֵל הַחֶּדֶר מְן הָרִאשׁוֹנִים. עוֹד בְּשֶׁרֶם הִתְאַפְּפּוּ הַמוֹרִים וְעוֹד שָּרֶם הַחָלוּ הַלְּמוּדִים. הוּא הָיָה לָם בַּבֶּקֶר הַשְּׁכֶם בְּעֵת אַחַתּ עם אַחְיוֹתִיו הַגְּרוֹלוֹת. לָכִשׁ אֶת בְּנְדִיו וַיִּהְרַחַץ, וַיֹּאכֵל אֶת הַעְנִילִים הַפְּשׁוּחִים חָמָאָה. וַיִּיְשְׁתְּ אֶת כּוֹם הַתָּה. אוֹ אֶת כּוֹם הַחָלָב אֲשֶׁר נָתְנוּ לְפָנִיוּ וַיִּצֵא וַחַד עם אַחְיוֹנְיוּ לְלֶכֶת אֱל בָּתִי הַבְּפָר. הַוּ, הָאַחִיוֹת, הָלִכוּ לְהַוְאֵל הַנִּמְיָּה, וְהוֹא הָלַךְּ

לְדַרְכוֹּ, אֶל בִּיתִ־סִבְּרוֹּ, אֶל הַחֶדֶר הַמְּתְקָּן, בּמֶּקוֹם אֲשֶׁר יַלַמְדוּהוּ עָבָרִית בָּעַבִּרִית.

וּבְבּוֹא הַלֵּל אֶל הַחֶּדֶר כְּבֶּר מָצְא שֶׁם יְלְדִים אֲחָדִים. שׁמְעוֹן חַיָּקוֹן, –לא שַׁמְעוֹן שֵׁל הַמַּחְלְּקָה הַּיְרוֹלֶה. צַּקְרוֹב. שׁמְעוֹן הַיָּקוֹן, הַלּוֹמֵר עִמוֹ בְּמַחְלְּקָה אֶחָת, –בְּיָה הָּמִיר הַבְּּרִאשׁוֹן לַבוֹא אֶל הַחָּדֶר. כּי צֻבּוֹחִיו נָּרִים בּבּּוִת הַכְּּרוֹב. הַנִּיְשׁר לְּיִתָה הַנְּרֵר הַמַּבְּדִילָה בֵּין הַצִּעְבֶר לְּיִבָּה שְׁמְעוֹן הוֹלֵךְ אֶל הַהָּרָר לֹא מַעָבֶר הַמְּבִר לְיִבְּה לְּיָבֶר הַיְּיבְר הָיִּי בְּבָיתִם לְשְׁלֹח אוֹתְר בִּבְיתִם לְשְׁלֹח אוֹתְם מִן הַבִּית הַבְּבְּר הָיִי בְּקִר, בְּיִבְית לְשָׁרְ וְנְבִין הַבְּית הַתְּבָּלְ אֶל בִּית הַתְּבָּלְ הִינִי בְּבִית הַתְּבִּלְ הִינִים לְּשְׁרֹם אוֹתְם מִן הַבִּית הָתְבָּלְ בְּבֹּלְר אֶל בִּית הַתְּבָּלְ הַבְּית הַתְּבָּלְה הָבִית הַתְבּלְה הָבִית הַתְבּלְה הָבִּית הַתְבּלְה הָבִּית הַתְבּלְה הָבִּית הַתְבּלְה הַבּלְר אֶל בִּית הַתְבָּלְה הָבוֹץ הִנְבְר בְּבֹּלְר אֶל בִּית הַתְבָּלְה הָבִוֹלְה בַּבֹּלְר אֵל בִּית הַתְבָּלְה הָבוֹץ הִנְבְיוֹ בְּבְּרִר בְּא. הוּאיָתוֹם לְּבִילְה הַבְּלָה וְבִּבְּר בְּבֹּית הַתְבָּלְה הִיבוֹץ הִיבְּלְה אֶל בִּית הַתְבָּלְה הִיבוֹא אֶל לְהַבְּר הִישׁר, וְנִמְרוּ אֵת הַתְּבָּלְה וְבִבּלְח יְבוֹא אֶל הָבִין הַבְּעִית הַבְּבְּלְה אֶל בִּית הַתְבָּלְה אֵל בִית הַתְבּלְה הִבּלְת הַבְּבְּר הִיּבוֹי הִבוֹץ הִבְּבְּבְית הַבְּבְּלְה אֶל בִּית הַתְבּלְה הִיבוֹי הִבוֹץ הִבּיל הָב בּיוֹם בְּבִּית הַתְבּלְיה וְבִבּא הִוֹלְן הַבְּבְּת הַבְּבְּת הַבּבּלְת בְּבֹּר הְבִּית הַבְּבְּלְח יְבוֹא הָּל הָּתְבּיר.

הלל שָמח מָאד. כּי מֶצָא אָת חָבּרָיו אַלֶּה בְּבֵית בפַבָּר. כִּי בְּפִיו הָיְתָה חֲרָשָׁה חֲשׁוּבָה. יַוְמַהֵר לְסַפֵּר לְהָם.

- לי צפור קרא הכל שמה.
- אַיפה ? הַרְאָה נָאוֹ קָרְאוּ הַוָּלְרִים.
- לא פה, לא בְיָדִי, אַךְ בַּבְּית. צפור חַיָּה!
  - מי בנה לך ? שאלו הילדים.
- איש לא קנה. בק צדנו היום בבקר צפור... שנה הלל.

- הַיוֹם? אֵיךְ צַרְתָּם?

הַתְרַע, הַלֵּל ? – אָמֶר שְׁמוּאֵל – הָנָה לִי כְלוּב ; נְשִׁים אַפּוֹא אֶת הַצָּפּוֹר בִּכְלוּבִי, וְהְיָתָה הַצִּפּוֹר לשְׁנִינוּ.

יּבְבֵיתְדְּ וַעֲמֹר הַבְּלוֹּבּ עִם הַצְּפּוֹר ?–קָרָא הַלֵּל – הּוֹדָה לָדְ! – הוֹסִיף בְּלָצוֹן.

ישָׁבֵּיָה. אַן שְׁנִינוּ נְכַלְבֵּל אוֹתְהּי. – לא יַעָמֹר הַכָּלוּבּ בְּבִיתָּהְ. אַךְ שְׁנִינוּ נְכַלְבֵּל אוֹתְהּי.

נַאָבילָה לֶחֶם וְנַשְּׁקָה אוֹתָה יוֹם יוֹם בָּיִם. – אָמֵר שְׁמוּאֵל. הַמְשָׁרֶתֶת אָמַרָה. כּי הַצַּפְרִים לא תאבלְנָה לֶחֶם – הַמְשָׁרֶתֶת אָמַרָה.

רק זרעונים – השמיע הלל.

- אָם כֵּן – עָנָה שִׁמוּאֵל – נַשֹּׁיג וַרְעוֹנִים.

שְׁמְעוּ !– זָרָא יַעֲקֹבּ – בַּחֲנוּת אָמִי יֵשׁ וַרְעוֹנִים בַרְבָּה : אָנֹכִי אֲכַקִּשׁ מָאֵת אָמִי זַרְעוֹנִים וָאֶתֵּן לֶכֶם. וְלִי נִם לִי יִהְיָה חַלֶּק בּצִּפִּוֹר. הַמוֹב ?

- פוב! - קָרָא שְׁמוּאֵל בִשְּמֶחָה.

לא! - לא! - אָפֶר הָלֶל - לא לְשִׁלְשְׁתֵנוּ לְבַדּ, אַדְּ נִם -לְאַחִיוֹמִי וּלְאַחִי הַקְּשַנִּים.

- שוב! – ענו שמואל וְיַעַקב.

ح.

לְּעֵת הַצְּהָרִיִם הַבִּיאָה הַמְשְׁרָתֶה אֲשֶׁר לַאֲבוֹת הַקּלּל הָאֵבל, הוא מִהַר לִשְאל אֶת פִּיהָ עַל דְּבֵּר הַצְּפּוֹר. אַך הַמְשְׁרָתָת לֹא הָנִּירָה לוֹ מְאוּמָה, וְאַךְ הַאִּיצָה בֹּי יְמָהֵר וְיִאכֵל אֶת אַרְחָתוּ, בַּאֲשֶׁר עֻלִיהָ עוֹד לְשֵאת בֹּוּ כְּיִאָר הְיִאכַל אֶת אַרְחָתוּ, בַּאֲשֶׁר עֻלִיהָ עוֹד לְשֵאת אַכָל נָם לְאַחְיוֹתְיוּ, וְלֹא תּוֹכֵל לְשֶׁבֶת הַרְבָּה פֹּה וֹלְדַבֵּר. עִשְׁה הָנָאְרְחָה לְּצְחָרְה לְּבְּוֹלְ מְאַד הָיִתָה הַאֲוֹתוֹ לֶלֶכֶת עַהָּה, עַתָּה בְּבְיֹתוֹ, וְלָּלֵה מָאִד מְאָד הְיִתָה הַאֲנְתוֹ לְלֶכֶת עַהָּה. בִּי אַחַר הַצְּפּוֹר בְּעוֹפְבָּה; אֲכָל הוּא יִדֵּע בִּי אַחַר הַצְּפּוֹר, כִּי כֹן הַרְבִּרוֹ עִינִם עַבְּיִבְּיִת וְלָבְּרְ הִיּא וִשְּׁמוֹאֵל עִם הַצְּפּוֹר, כִּי כֹן נִדְבְּרוֹ שְׁלַבְּר לְּבִעת הַבְּפְּכָּה הַנְּרוֹי בִי כֹן נִדְבְּרוֹ שְׁלַשְׁתַע עִם הַצְּפּוֹר, כִי כֹן נִדְבְּרוֹ שְׁלָשְׁתַע עִם הַצְּפּוֹר, כִּי כֹן נִדְבְּרוֹ שְׁלָשְׁתַ בְּבָּרְתוֹת הַבְּפְּכָּה הַנְּדְלֹה.

וְכֹן הָיָה. אַךְ הוֹדִיעַ הַמּוֹרָה. כִּי הַשְׁעִירִים כָּלוּ.
יְהַיְלְדִים יְצָאוּ בְחַפְּוֹן וּבַמְנוֹסְה מָאֵת הַחֶּדָר. נְלְווֹ הַלֵּל
יִשְׁמוּאֵל יְיַעַקֹב לְלֶּכֶת יַחְדִוּ. הַמְּה הָלְכוּ בָרְאשׁוֹנְה אֵל בִּית
שְׁמוּאֵל יְרָאוֹת אֶת הַכְּלוֹב אֲשֶׁר אָמֶר. הַכְּלוֹב הָיָה יְשְׁן,
מְעֵם שְׁבוּר וְרָשִּעַ, נִּם דֶּלֶת לֹא הְוֹתָה לוֹ. וְאוּלְם הַחָבֵרִים
הָתְיַעֵצוּ וַיִּמְצְאוּ עֵצוֹת לְתַקּן אֶת פִּרְצֵי הַכְּלוֹב. שְׁמוּאֵל יָעַץ
לְסִנְּר בְּנִיך אֶת בְּדָבִי הַכְּלוֹב. בְּמְלוֹם אָשֶׁר נְפְּרָצוּ הַקְּנִים.
יְאוּלְם הַלֹּל לֹא הִסְכִּים לְוָה. כִּי יָרֵא פִּן תִּקְרֵע הַצִּפּוֹר אֶת
יְאֵלֹם הַלֹּל לֹא הִסְכִּים לְוָה. כִּי יָרֵא פָּן תִּקְרֵע הַצִּפּוֹר אֶת

- ב יהֶיָה השֶׁךְ בְּתוֹךְ הַכְּלוֹב אֲמר יַעַקֹב אֵם -נִקוֹר אֶת הַפָּרָצִים בִּנֶר.
  - ומה לעשות ? שאלו הלל ושמואל.
- גַקה שָׁבָמִים לַחִים וְדָקִים. וְנָשִׁים אוֹתֶם בַּחוֹרִים. וּנָתַקּן אֶת הַכָּלוּב.
- שוב מְאר, קָרָא שְׁמוּאֵל. וַם דֶּלֶת חְדָשְׁה נוּכֵל לְקָלעַ מִן הַשְּׁבְּטִים הַלַּחִים אֲשֶׁר נִכִין לְנוּ.
  - בְּוַבָּאי! קָרָאוּ יַעֲקֹב וְהָלֶּל.

וַיִּקְחוּ אֶת הַכְּלוּב וַיַּלְכוּ. וַנְּסוּרוּ גַם אֶל חֲנוּת הָאַלְבֶּנָה. אַם יַעַלְב. וַנְבַקשׁ יָעַלְב מֵאֵת אִמוֹ מְעַשׁ זֵיְרְעוֹגִים. וַתְּקָן לוֹ מְלוֹא הַקְּמֶץ. וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר בְיָרָם. וַיָּבאוּ בִיתָה הָלֵּל אֶל הַצְּפוֹר.

.5

המה אַךְ דַּרְכוּ עַל מִפְּתַּן הבּיִת. וְהנּה דָוַה אֲחִי הּלֵּל הַקְּמָן, רָץ לְקָרָאתוֹ וְעִינִיו מְלַאוֹת דִּמְעָה.

ם בצפור מֶתָה!– קְרֶא בַּיֶּלֶר, נַיָּתֵן בִּרְכִי קוֹלוֹי. – מֶתָה הַצִּפּוֹר.

הַנְּעָרִים נִבְהַלוּ מְאַר. וַיְמַהָרוּ לָבוֹא הַבַּיְתָה. וַיִּשְׁאָלוּ: אִיפּה האָפּוֹר ?

בְּרָג אוֹתָהּ! – מֵתָהּ בְּבָר מֵתָה הַצְפּוֹר; הֶּחְתוּל הָרַג אוֹתָהּ! – מַתַּר חַיִּים־שַּׁמְעוֹן הָעוֹלֵל, וְנַם הוּא אֲחִי הַלֵּל הַקְּמְן בּבְּוֹת.
 בְּרַת הַצְּפּוֹר, אֵיֶהְ? – הָרֵא הַלֵּל בְּקוֹל בָּכִי.

הנה היא !– טָנְתָה הַמְשֶׁרֶתַת – אַךְ זֶה רָגַע מֵתָה. הַחַתוּל, הַחַתוּל – הַשָּׁר יֵקְחָנוּ :

- ן אֵיךְ הָיָה הַדְּבֶּר ? שְׁאַל הָלֵל אֶת פִּי הַמְשֶׁרֶתֶת.

   הַלֹּאֹתִרְעוּ אֶת הָסְתוּל שֶׁל שְׁכֵנֵנוּ וְהָגָה הָלֵּךְ חַיִּים־
  שַׁמְעוֹן וַיַּצְוֹב אֶת הַדֶּלֶת בְּתוּחָה. וַיָּבוֹא הָסְתוּל הַבַּיְתָה.
  וַיַּרָא אֶת הַצפּוֹר, וַיָּצֶּרְב לָה; וְהִיא לֹא יְדְעָה לְהַנְּהַר. וַיִּמְרָא קוֹל מֹתְנַפֵּל עֵל הִצפּוֹר, וַיִּקְרָא קוֹל מִתְנַפֵּל עֵל הִצפּוֹר. וַיִּקְרָא קוֹל בְּוֹלְיִה בְּנִינְתִּי לֶבוֹא וְאָנְרֵשׁאֶת הַפּוֹרְף הָּרְע וְהִצּלְתִּי אֶת הַצְּפוֹר. וְאָכְל הִיא הִתְּהַפְּכָּה פַּעם וּשְׁתִּים. וַחְּנָער בְּכְנָפֶיהָ הַאָּכִוֹר בְּעִמִים צְּחָדוֹת וַתְּבְּתְ... הָנָה הִיא. עוֹד הַכְּלְּבָה. בִּקּרַבָּה.
  - נַבָּרֹג אָת הָסָתוּל !– ַקְרָא שׁמוּאֵל וַיַעַקֹב.
- קנדאי! בְּנַדָּאי בְּיִרָּא דָוֹר הַבְּּטְןּ, אֲשֶׁר וֹאת הַמִּלְּה הָוְתָה בְּנַדָּאי נַהֲרֹג אֶת הַחָתוּל.

וְצִינֵי הָלֵּל הָיוּ מְלֵאוֹת דְּמְעָה. הוּא זָכֵר אֶת הַצְּפּוֹר בַּבֹּלֶר, בְּצֵת אֲשֶׁר הָיְתָה עוֹד חַיָּה וְשוֹבֵבֶה, וַהְמַהֵּר לְעוּף עֵל בְּנֵי כָּל הַחָרְרֵים, בָנֵע יְרְדָה עַל הַשְּׁלְחָן, וְרַנַע עֻלְהָה עַל ראש הַתּנוּר, אוֹ עַל בְּנַת הָאָרוֹן, וְעַהָּה עִינְיו הָחֲנֵינָה אֶת הָעַלִּינָה הַזֹּאת שוֹכֶבֶת מֵחָה מִבְּלִי כָל רוּחַ חַיִּים; נִינְדֵּל כָּאַב לְכָבוֹ מָאָר.

- בֶּן־מָנֶת הוֹא הָחָתוֹל!- כְּרְאוֹ הַוְלָדִים עוֹד הַפַּעַם. הַלֵּל לֹא עָנָה דָבָר. מַה בָּצַע אֵם יַהַרְנוּ אֶת הַחַתוּל. וָהַצָּפּוֹר לֹא תָחָיָה עוֹד...

- אָקְּחָה אֶת פֶּנֶר הַצִּפּוֹר וְאַשְׁלִיכֶנּוּ הַחוּצָה. אָמְרָה לָמָה וִתְּגוֹלֵל פּה עַל הַחַלּוֹן וַיִבְאָשׁ.
- אַל הַּנְּעִי בָהּ : ַקְרָא הַלֵּל נְרְעָשׁ מְאֹד. וַיָּהַן קוֹלוֹ בָּבָרִי.
  - ומה תַעשָׁה בָה? שְׁצֵּלָה הַמְשָׁרֶחֶת.
    - אָנֹכִי אֶקְכַּרֶנָה עָנָה הַלֵּל.

נַם שְׁנֵי הַחֲבֵרִים. שְׁמוּאֵל וְיַעֻקֹב. אָמָרוּ כִּי לא יוּבְלוּ לְהַשְׁלִיךְ אֶת נְבָלת הַצִּפּוֹר הַחוּצָה. וְאַךְ לְתֵת לָה קְבוּרָה. וְנֵם הַיְּלֶדוֹת. אַחִיוֹת הָלֵל. בְּשׁוּבְן מָבִית הַנְּמְנַיָּה הִתְּעַצְבוּ מָאֹד אֶל לִבְּן עַל הַצִּפּוֹר הַמֵּתָה. וְנֵם הֵנָּה אָמְרוּ טוֹב לְדִבְרֵי הָלֵל לִקְבֹר אֶת הַצְּפּוֹר בְּכָבוֹד.

וֹבּילֶרוֹת מָפְרוּ בּּוָבִי כּדְ, שׁקְ לְבָּן קְטָּן, וַיָּשִׁימוּ אֶת הַצְּפּוֹר בְּתוֹכוֹּ, וְהַלֵּל וְדִינָה צָחוֹתוֹ הָלְכּוּ וַיִּבְּחַרוּ לְהֶם טָקוֹם לחְפּר כֶּבֶּר שְׁם לִּקְבֹּר אֶת הַצְּפּוֹר. הַלֵּל חָפָץ לֹכְרוֹת אֶת הַכֶּבֶר בְּפִּנַת הֶּחָצָר. לְמַעַן לֹא יִרְטְמוּהוּ אַחַר בֵּן הָאָנְשִׁים הָעוֹבְרִים הָמִיד בָּחָצֵר. וְאוּלֶם דִינָה מָצְצָה אֶת הַמְּקוֹם הַנְּסְתָּר הַנָּה לֹא מוֹב. פָּן תְּבוֹא אַחַת הַמְשְׁרְתוֹת וְתִשְׁפֹּךְ שְׁמָה מִי־שׁוֹפְּכִין וְהָשִׁים אֶת כֶּבֶּר הַצִּפּוֹר הַחַת צִץ בַעֵּנְן אֶחָר אֲשֶׁר עַל דַר מְבוֹא־הַבְּבוֹר. הַלֵּל וּשָׁמוּאֵל וְיַצַלְב הַלְכוּ וַיִּכְרוּ אֶת הַמֶּבֶר בְּמַּקְל וּכִיָּר. וַיָּבאוּ וַיַּנִּידוּ כִּי הַקֶּבְר כִּבְר חָפוּר. אָז לְקְחוּ כֶּרָשׁ קְשְׁן וַיַתנוּ עַלִיוֹ אֵת נָיַיִת הַצְּפּוֹר לְבוּשָׁה בּנְדֵי הַבּר אֲשׁר הָפְּרוּ הילדות. והלל ושמואל נשאי ביריכם את הקרש. נילכו קלוֹך וְנַמֶּר שִׁיר־אַכֶּל. מן הַשִּׁיר אֲשֶׁר כְּרְאוּ בְּעוֹלְם־ בקפון":

> זַמִיר, זַמִיר, אַהָה כָּי מֶת! עבר היום עַבָרָה הָעת – לא עוד תלקם פָתוֹתֵי הַלֶּחָם לא עוד הַרְקד עַלִי השֶׁכֶם

לא עוד תבים סָביב סָבִיב ומְלוֹא עִינִיךְּ הוד וויו.

אַחֲרֵי הַנּוֹשְׂאִים אֶת הַנְּוָיָה הָלְכוּ כָּל הַוַלְדוֹת. וַנֵם דְּוִּר וְחַיִּים־שַׁמְעוֹן הַקְּטִנִּים וְנִם הַמְשַׁרֶתֵת הַלְכָה לְראוֹת אַת מעשי הולדים.

הַתַּהַלוּכָה כָאָה עַד הַקָּבֶר. נִיוֹרִידוּ הַלֵּל וּשְׁמוּאֵל אֵת הַבֶּקרָשׁ וְאָת הַנִּנִיָּה נִיָשׁימוּ עַל הָאָרִץ. וְהִנָּה הָחַתוּל שֶׁל הַשְּׁכֵן עובר. שַמוּאֵל וַיַעַקב מָהַרוּ לָרוּץ וַלְרְדֹף אַחַר הַטּוֹרף, אַך לא השינוחו. וַיַשְׁלִיכוּ כוֹ אֲכָנִים מַרְחוֹק. וַיָשׁוֹבוּ אֵל הַהָּבָר. דינה הורידה את הצפור אל הבור הקטן אשר הפרו הַיָּלְדִים נִימַלְאוּ אָת הַבּוֹר עָפָּר. וַיַּקִימוּ נל עָפָר ממעל. וַיְשִׁימוּ שָׁם צִיוּן.

וַיִּתְאַבְּלוּ הַיְלְדִים בָּל הַיּוֹם הַהוֹא עַל הַצָּפּוֹר כִּי מֵתָה. מרְדָּכִי בָּן הַלֵּל הַכּהַן.

事後におにき、不真

20012

כתנת מצטרי מצמר נרביםי), אַר צָמֶר וָצָמֶר חָזִית º), מְכָּנְםוִם תַּלָבַשׁ בּחֹרֶף. יֶלֶר תָם. תַעַטֹף – וְטוֹב לָךְ וָחָם.

אַך מי נוֹתֵוֹ לָךְ צָמֶר זָה. לַ מֹרָ, לְהָחֵם כּה אָת בִּשְׂרָךְ ? הַלֹא הַקָּט ") הַמוֹב - הַשֶּׁה. שָׁעַל הַנָּבַע פּה לְעִינֵיךְ. הַלֹא תַבִּים הַלֹא תִרְאָה? צָמֶר צַחַר. צָמֶר רַהָּ, על עוֹרָה צוֹמֶחַ.

ひろうしゅうしゅうしゅうしゅうしゅうしゅうしゅうしゅうしゅうしゅうしゃ

Wolrad Eigenbrodt ששירי (*

"שמרימפפע, מאתעוי. (1

יועסטע, אועסטען (2

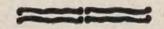
בקמן.

"צֶמֶר, צֶמֶר, נַדַל וּצְמָח, עת הכל פורה! צְמַח וּנְרֶל. צמר, על. נם בשמש. נם במל!" וַאַר יִגָּבַל, וַאַד יָאַרַר בַּצָּמֶר בַרְּי אָז יָבא חִישׁ לָה רֹעָה־אִישׁ וּבְמִקְפָּרִים, נָוֹ, נָוֹ, נָוֹ !

יָגוֹ אֶת כָּל הַצֶּמֶר אָז. וָאִמָּא מוֹכָה אוֹרָנָה. מוֹנָה כתנת גם גרפים חָזֵית וּמֶכְנָסַיִם

לבנה קמן, לבנה חביב – וָחַם לוֹ חַם. עת קר סְבִיב.

שמואל בו־ציון.

Pa ilāli DD

(שִׁיחָה מַדְּעִית).

23

אַין אָדָם בָּאָרֶץ אַשֶּׁר לֹא יַדַע עָצָב וּדְאָנָה, כִּי נַם לֲאִישׁ נְּדוֹל גַּם לְיָלֶד לָשִׂן יֵשׁ רָגָעי יָנוֹן בַּחַיִּים, רָגָעים הַשְּעַצִיבִים וּסֵכְאִיבִים את הלֹב.

הַרַפָּה הַקְּפֵּנָה מְשֹׁתֶקת עִם רֵעוֹתֵיהָ בָּחָצֵר הַתַּחַחוֹנָה : הַן לְשׁוֹת יַחַר עֲנוֹת חוֹל וְחַבֶּר, וְאוֹפוֹת אוֹתְן בְּתַנּוּר-הַחוֹל אֲשֶׁר עֲשׂוּ; הַן נוֹמְעוֹת נֵן וּמִשְׁקוֹת אוֹתוֹ, עוֹשׁוֹת וְערוּגוֹת וְזוֹרְעוֹת עֲלֵיהָן פּוֹלִים וְתַבִּיה אֲבֶּיה, אֲשֶׁר הַבִּיאוֹ מְבָּפִּי אֲבוֹתֵיהָן נְעַר מְהַרָה עוֹקְרוֹת הַן שָׁמחוֹת בַּעַבוֹרְתָן מְאֹד, וְהַנָה קוֹל אַם הָבַפָּה לְוֹרָא מַרְחוֹק: הָבַפָּה! בִּבְּבּה!

הַבְּפָה הַפּּסְכּנָה עוֹנָבֶת אָת רֵעוֹתֶיהָ וְהוֹלֶבֶת הַבּּיַתָה, וְשְׁם תְצוֹהָ אִפְהּ לְטַהַר לָלָכת אָל חְדֵר אָבִיהָ לֹלְמוֹי, כִּי כְבָר בָּאָה הַשְּעה הַפְבּיַעָה לְלְפִּיּדָה, וּבַחַבַר אָבִיהָ הוּכַן סַפְּפָּל קָטֶן וְשְּלְחַן קַמֵּן לָהּ וּלֹאַחִיהָ לָאָסָף כִּסִפְּטָל וְשְׁלְחַן, אֲשׁר בָּבִית הַפַּפָר.

בּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים שְׁמְהָה הַבְּפָה מְאֹד עַל לַמּוּדְיהָ וְעַל סַפְּסָלָה נַתְּפָּאַר לפְנִי בַעוֹתְיהָ, כִּי הִיא כְכָר פּלְמִידָה, וְכִי יַשׁ לָה סַפְּסָל וְאַרְגִּן מְיְחָד לְשִׁים כּוֹ סַפְּרָה וּמַחְבַּרְתָּה וְלוֹחָה. אַךְּ אַחַרִי, עבר יְמִים אֲחָדִים עבר חַשְּׁקָה לְלֹמּוּדִיהָ וּלְבִית סִפְּרָה הַקְּשְׁן וּלְסַפְּסָלְ עַל וּלְאַרְגַּנָה גַּם יָחַר. הִיא בָּאָה אֵל הַדר אָבִיהָ וְתַשָּׁב עַל הַפַּפְּסָל עַל יִד אָסְרְּ אָחִיהְ וְנַפְּשָׁה לֹא תָנוּם. אָבִיהָ מְסַפֵּר לָהֶם סִפּוּר יָפֶה עַל הַבר יֶלֶד מוֹב אָחָד, וְהִיא אִינְנָה מַקְשִׁיבְה לְּדְּכְרִיוֹ, רוּחָה נוֹשְׁאָה הַחִיצְר הַמְּחְתוֹנְה, אֶל בְעוֹתְיהָ הָאפּוֹת עוֹד עְנוֹת וּמִשְׁקוֹת עוֹד עָבוֹת הַבְּן הָחְדְשׁ. אָבִיהְ שַׁאָלָה אַחֲרִי כִן אֶת הַפִּפּוֹר אֲשָׁר סִפְּר לָה, אַךְ הִיא לֹא יְדָעה לַענוֹת דְּבָר, כִּי לֹא שְׁמְעָה; וְשִׁחָבִי כִן פְּנָה אַל אַחִיה, וְהוּא לְם וִיִּבְּבָּר אָת כָּל הַפְּפוֹר מֵרַאשִׁתוֹ וְעֵד סוֹפוֹּ, וּפְּנִי אַל אַחִיה, וְהוּא לְם וִיִּבְּבָּר אָת כְּל הַפְּפוֹר מֵרֵאשִׁיתוֹ וְעֵד סוֹפוֹ, וּפְּנִי הַלְּה אִרְם, וְיִבּיּבְ לְּתִּר מְכִּלְה אַרְמוֹ וְנִינִיתְ מִלְּאוֹ רְמְעוֹת.

יוֹם רֵע וּמֵר תַּנֶה הַיּוֹם הַהוֹא לַהַרְפָּה מָאָז הַבּּקְר: אֵין שְׁעָה בְּלִי רָעָה, וְאֵין רָגַע בְּלִי בָּגַע. בַּבּקְר יָשְׁנָה וְחַלְּמָה לָהְ חֲלוֹם גְעִים מְאַר, וְהָנֵּה יוֹם הּוּלַרְחָה הַיּוֹם וַאֲבוֹתִיהָ וּמַבְּרִיהָם הַבִּיאוּ לָה מָהְנוֹת מָאַר, וְהָנָה הַיּוֹם וַאֲבוֹתִיה וּבְּבִיתָם אַךְ מוֹב וְשִׁמְחָה. בַּחֲדֵר הָאַלְּחָן בְּמַעֲדְנִים וּמִקְּמִקִים רַבִּים, וּבְקְצְה הַשְּׁלְחָן צְבֹּוֹת אֲשָׁר הַבִּיאוּ לָה, וְהִנָּה בָּא עוֹר אֲחָד צְבוּרוֹת כָּל הַמַּחְנוֹת הָרָבּוֹת אֲשָׁר הַבִיאוּ לָה, וְהִנָּה בָּא עוֹר אֲחָד מִמַבְּרי אָבִיהָ וְבְיִה לָתְת מָתְנִיה וְבָּיִיה וְבָּיִלְץ – וְהַנָּה חֲלוֹם: אֵין שְׁלַחַן לָה אָת הַשְּּחְנָה, וּפְּתָאם עוֹרְרוּהְ וַתִּיִבְץ – וְהַנָּה חֲלוֹם: אֵין שְׁלַחַן עָרִרוּהְ וַמִּנְיֹת וְאִין הָּבָר. אַחָי כִן צוּהָה אִשְּה אַשְּה אַמָּה אַשְּה אַמִּים, וְאֵין מַתְּנוֹת וְאִין הָּבָר. אַחָר כן צוּהָה אִשְּה אַשְּה

לרחץ את פניה בסבון והיא לא הפצה. אחרי כן הציק לה בן אַהַר הַשְּׁבָגִים וַיִּלָעג לָהַ על הַשֵּׁן הַקְּרוֹמָה הַחַבַרָה לָה בְּפִיה זָה יָמִים אַהַדִים. אַז הַהַלָּה לְשַׁחֵק עם רַעוֹתִיהַ, והַשׁחוֹק כַּל כַּדְּ יָפָה... והנה קראי הביתה ; וכשבתה לפני אכיה לא הקשיכה לדכריו ולא יַרָעָה אָת הַסְפוּר וַחַבוֹשׁ וַתְּבָךְ, אַחַר הַלַּמוּר בָּאָה אַל חַדֵּר הָאֹבֶל לארחת הצהרים ויגישו אל השלחן מאכלים, אשר לא נעמו לחבה, ואפה צותה לאכל מהם; וגורלה המר לא עובה עוד עד הערב, וְנַם בַּעַרב לֹא הַבִיא לָהּ נְהוּמִים. בַּעַרב הַהוּא בַּא אֱל בּיתם אַחָד מְמַבְּרֵי הוֹרֶיהָ, וַיִדְבְּרוּ כָל הָעָרָב עַל מְקְרֵי הַיָּמִים שֶׁעֶבָרוּ, וַיְסַפֶּר ספורים כל כך עצובים וכל כַּךְ נַעִימִים, והִיא כָּל כַּךְ הַפְצָה לשמע אָת הַסְּפּוּרִים הָאֵלֶה, וְהַנָּה אָמָה מְצֵוָה אוֹתָה לְלְכֶת אֶל תְּדְר הילדים לישן. ונם בשכבה על מפתה לא תנוח. כל אשר שמעה באוניה לפני שכבה יתיצב כמו הי לנגד עיניה, ולבה דופק בקרבה. שְׁנֶתָהּ נַדְרָה מֵעִינֵיהָ וְכָל קוֹל עֶלָה נַדְּף יְבַעַתָנָה. אָז תַעַצֵב מְאֹד וַתַחָשׁב בַּלַבְבָה, כִּי אַךְ הִיא לְבַדָּה אָמְלֶלָה בָאָרֶץ, וַכָּל הַבְּרוֹאִים אָשַׁר עַל פִּנִי הָאָדָמָה רוֹאִים חַיֵּי מְנוּחָה וָאשׁר, שַׁלְוָה וְנָחַת; ומַקַנָּאָה הַיא מאד בְּחַיַּת הַשְּׁרָה וּבְעוֹףְ הַשְּׁמִיִם, בַּצְמחִי הָאַדְמְה וּבְפַרְחֵי הַנַּן הַמְאשָׁרִים. הִיא זוֹכָרָת אֶת הַשָּׁרָה אָשׁר מַעַבֶּר לְדָרָדְ הַמֶּלֶךְ הָעוֹלה יְרוּשַׁלִימה, וְאַת הַהְּפֶּה הַצוֹמְחַת שׁם. אַתְמוֹל, בִּיוֹם הַשַּבָּת, הָלְכָה עִם אָבִיהָ וְאַמָּה וְאָחִיהָ לְטֵיל וַיַעַבְרוּ בַמְּסְלֶּה אֲשֶׁר בִּשְׂרֵה הַחִפִּים. מַה יָבִּים הִיוּ הַצְּמְחִים אֲשֶׁר צַּךְ זֶה עַלוּ מִן הָאָרֶץ, ועליהם הדקים הירוקים מתנועעים הנה והנה. מה מאשרים הם! הם יִישְׁנוּ וְיָקִיצוּ בָעַת אֲשֶׁר יַחָפַצוּ, אֵין לָהֶם שֵּׁר וּמוֹשֵׁל, גַּם אַכָּא הַשוֹאַל סְפּוּרִים וְאָמֶּא הַמְצַוָּה לָאֲכֹל וְלִישׁן אֵין לֶהֶם. הַם יוֹנְקִים מַלְשַׁר הָאָרֶץ וְשׁוֹתִים מְפֵּל הַשְּׁמֵים לְכַל אַוּת נַפְשָׁם, מְשַׁחַקִים זָה עם זה ומתלחשים עם הרוח הקל בעברו על פגיהם, הם מתענגים על נֿעַם הַפָּבֶע גַּם בְּשָׁמְהָתוֹ בִּיוֹם בָּהָיר, גַּם בִּבְכוֹתוֹ בִיוֹם גָשֶׁם וַגַּם בּקצפּוֹ בִיוֹם סוּפָה וּסערָה; כַּל בַּנֵי הַיָּקוֹם הָפְשִׁים לְנַפְשָׁם, וְשִבָּלֵי הַהְפָּה מה מאשרות הַן!

וְהַנֵּה בָא נַם אָחֵיהָ הַחַרְרָה לִּישׁן וַיִּשְׁמֵע וְהַנֵּה אֲחוֹתוֹ נֵאֲנַחַת מִפּחַת לֹשְׂמִיכָה, וַיִּקְרַב אַלִּיה וַיִּשְאָלָנָה :

מה לָּדְ, אַחוֹתִי, כִּי תַאָנְחִי כְכָה ? —

נהַדַפָּה נִּלְתָה לְפָנֶיו אָת כָּל לְבָּה נַתִּשְׁפּּךְ לְפָנֶיו אָת מְרִי שִׁיחָה, כִּי הִיא אָמְלֶלָה מְכָּל אָשֶׁר בַּתַבֵּל, נַתְּסַפָּר לוֹ אַת מַהְשַׁבְּתָה על אדות שַׁבָּלִי הַהְשִּים.

ניאמר לה הנער:

שנית, אַחוֹתי. נַם לצמחים הַאַלָּה, לְשׁבַּלֵי הַהְּטָה, אֲשׁר – תקנאי בהן, יש ימים רעים ומרים מאד. שמע' נא ואספר לד את אָשֶׁר שָׁמַעִהִי מַפַּי אַבָּא אָתְמוֹל בַבִּקר, הַלֹא רָאִיָת בִּוֹרֵע הָאִכָּר אָת שבהו אַהַרי אַשר הַרשׁ אותו. הַגַּרְעִינִים רוֹקְדִים בְּשִׁמְהָה עַל בְּנֵי הַתְּלָמִים, שְּמֵהִים הַם, בִּי יָצָאוּ מַבֵּית הָאָפִירִים הָאָפַל, אֲשֶׁר הְיוּ בּלוּאִים בּוֹ יָמִים רַבִּים. הַתִּזְבָּרִי, אַהוֹתִי, אֶת שִׁמְחָתְדְּ לֹפנִי יְרָהִים אַהַרִים בּרָאוֹתָהְ אֵיהְ הַרִיקוּ אֶת שַׁקִּי הַהְפִים אֶל הַפַּטְמוּרָה ') הַנְּדוֹלָה, אַשֶּׁר ממול ביתנו על הגבעה ? את, אחותי, שמחת אז, אולם הם, הגרעינים המסכנים, לא שמחו כלל לקראת המטמורה החשוכה. ולכן שמחים הם עתה בצאתם מאפלה לאור נדול. מתענגים הם על החפש הנעים והם שומעים מפביב קול שירת צפרים וזמוום שרצים ורמשים וכל זיז השדה. אך שמחתם לא תארך, כי אך נוחו הגרעינים רָגָעִים אָהַדִים על הַתּלֹם וִיתְענּגוּ על נעם הַשׁמשׁ, והנה עברה עליהם מהרשה או משרדה ותכפס ברגבי אדמה שהורים והנה הם כלואים שַׁנִית בַּבֶּלָא אָפֵל וְצָר. הוֹי, מַה מָאֹד וַתְאַוֹּי תַאָנָה לַעלוֹת לְמַעלָה לְרָאוֹת אֶת אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ וְלִשְאֹף אַנִּיר צַהוּ אַךְ הַשְׁכַּת עַלְּטָה תְּכַפֶּם, ומפביב להם זוחלים רמשים מכערים והפושיות מנולות. מפחדים הם הגרעינים ורועדים תהתם פן יאכלום הרמשים האלה, ונאנהים וצועקים מרה, אַך און האיש לא תשמע אֶת אַנהתם ואת צעקתם הַמֶּרָה. אוּלָם הָרוּחוֹת הַרַכִּים הַמְרַחַפִּים כַּאַוִיר שׁוֹמִעִים את צעַקְתם וממהרות לעזרתם, ורבבות מפות המים אשר באויר. חרדנה לארץ יום יוֹם בָּטֵל עַב וְהַתְקְרָבוּ אֶל הָאַפִּיִרִים הַקְּטְנִים הַשְּמוּנִים מַחַחַת לַרְנָבִים. וְיֵשׁ אֲשֶׁר תִּשְׁמַעְנָה הַמִּפּוֹת הָאֵלֶה אָת קוֹל הָאַפִּירִים הַקְּטַנִּים בָּתוֹךְ האַרָמָה, ועלו למרומי השמים והיו לַעננים ויְרְדוּ אַחַרי כּן לאָרץ בַּכֹת נָדוֹל, וָהָחִיוּ אֶת הַעַצִים וַאֶת הַצַּמָחִים וַאֵת הַנַּרַעִינִים הַאַסוּרִים, וָהַצָּפָרִים יוֹסִיפוּ אֲז לֶשִׁיר בְּשִׁמְחָה וּרְמֶשִׁים רַבִּים יִתְעוֹרְרוּ לְתְחָיָה; גם הַנָּשׁם. וְהַעצִים הַנְּדוֹלִים בַּקְלוֹת רַכָּה אַחֵרי הַנָּשׁם. וְהַעצִים הַנְּדוֹלִים יַבִיהָם לְמַעלָה, בַּענָקים הַשׁוֹלְהִים אַח יַבִיהָם לְקְהַת הַכּל לָהֶם. בַּהָאִיר הַשָּׁמֵשׁ בּשִּׁמִים וְחָשַׁבוּ הַעַנְקִים הַאַלָּה, כִּי אַדְּ לָהֶם הוֹא מַאִיר וְהַעַשְׁבִים הַקְּטַנִּים אֲשֶׁר לְרַנְלֵיהֶם שׁוֹכְנִים בַּצֵּל; בַּרֵבֶת הַשֵּל אוֹ הַגַּשָׁם על הָאָרֶץ וְאוּשׁוּ הָעצִים וְקְרְאוּ : אַלִינוּ ו אַלִינוּ וְיַנְקוּ אֶל תּוֹכָם אָת שִפּוֹת הַמֵּיִם הַחַיִּים בְּרַבְבוֹת עַלִיהַם, ענפיהם וְשָׁרְשִיהָם, וְאַךְ טִפּוֹת מְעַפוֹת מְאֹד יוֹרִידוּ אֶל הַצְּמָהִים הַקְּשִנִּים אֲשֶׁר לְרַגְלֵיהָם מִחָּחַת. אֲבֶל שְׂרֵה הַחִּשָּה נדוֹל וְרַחָב וְשֶׁם אַין עצים פַּקִיפִים, אַשֶּׁר יַקְחוּ לָהַם אֶת הַכֹּל, וּבָאוּ טִפּוֹת מֵיָם רַבּוֹת נַם אֶל הַנַּרְעִינִים הַמִּסְכָּנִים; וּמָה נְּדוֹלָה אָז שִׁמְהַת הָאַפִּירִים הַקְּטַנִּים! מַה רַבִּים הַם הַחַיִּים אֲשֶׁר יִהְעוֹרְרוּ שֶׁם מְתַּחַת לְרַנְבֵי הָאֲדָמָה ו וְטְפוֹת הַפּיָם חוֹדְרוֹת דֶּרֶךְ קְלְפַת הַנַּרְעִין אֶל תּוֹכוֹ, אֶל הֶעְבֶּר אֵשֶׁר

בה הוא הָעָבֶּר אָשֶׁר תּאמר ? שַׁאְלָה אוֹתוֹ הַדְּפָּה.

הָעָבָּר הוּא הַחַלָּק הַמּצְמים אָשֶׁר בְּחוֹדְ הַבַּרִעִין. בְּבַל

בּרעין יִשׁ עָבָּר לְבָן, וּמִפְּבִיב לוֹ שִׁבְבַת קְמָה וּמִמֵּעל מעמפת קְלְפָּה

בְּרְעִין יִשׁ עָבָּר לְבָן, וּמִפְּבִיב לוֹ שִׁבְבַת הָטְמוּף בְּמַעְמַפְתוֹ וְהַסִיר כְּתְשָׁה. וּבְּקִרב הַמַּיִם אֵל הָעָבָר הָטְמוּף בְּמַעְמַפְתוֹ וְהַסִיר אֶת אַכּוּר, לִמַעַלְה וּ״ – יִקְרָא הָעָבָר,

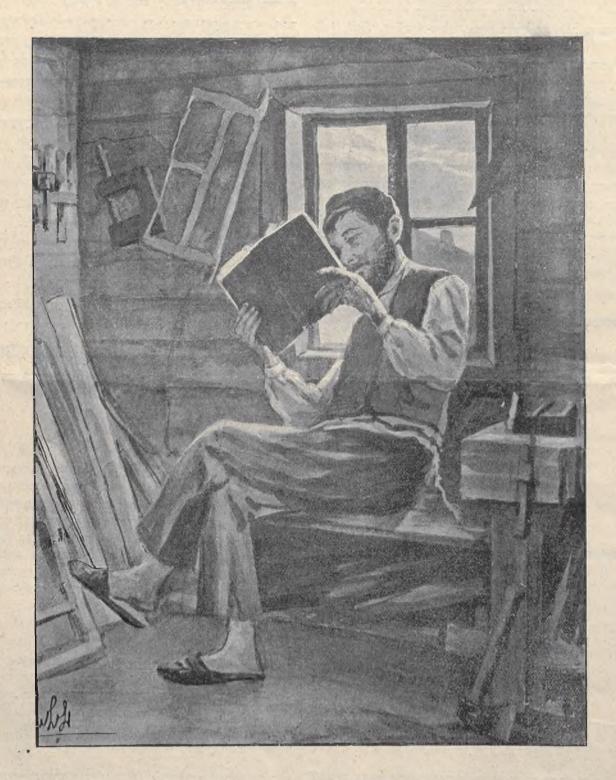
מֹת בְּתוֹיִן מִעְלִיוֹ וְהַבִּים לְמַעַלְה. לְמַעַלְה וּ״ – יִקְרָא הָעָבָר,

בור בְּתוֹךְ הָאָדְמָה לָשִׁים בוּ תְּבוּאָה.

לְמַעְלָה וּ״ – יַעַנוּ לְעָמָתוֹ עָבָּרִים רַבִּים מִפְבִיב בְּקוֹל שִׁמְחָה. וּכְבוֹא הָאֶכֶּר אַל שָׂבָהוּ אַחֲבִי יָמִים אָחָדִים, וְאָמֵר: הַחַשָּה עַלְתָה יָפָה״.

וְהַשֶּׁרֶה מְלֵא אָז הַיִּים וְשִׁמְחָה, עַכְבְּרֵי הַשָּׁרֶה רָצִים הַנָּה והנה, החפושיות מחוללות ורוקדות והומות, העכבישים טוים חושים דקים מעלה אֶל עלה, ולמעלה מתעופפות צפרים ומצפצפות בקולות דַקים ומצלצלים. והצמחים יוסיפו לעלות מעלה מעלה והיו עד מהרה לשבלים. העלים יפרדו ונמו לכל עבר, ובעבר איש ביניהם ושמע אותם מתלחשים האחר עם השני. והשבלים הולכות וּנְדַלוֹת וַנַרְעִינִים רַבִּים עַלוּ עַל רַאשׁיהוּ, והַּגַּרעִינִים החדשׁים עַשוּפִים בַּהַתּוֹלִים דַּקִים. אַז תַּהְפּצנה הַשַּׁבְּלִים לַעלות וּלְהַתרוֹמם עוֹד, אַךְּ שרשיהם מתחת לא יתנו להן למלאות את הפצן, וכמו באזיקים יאחוו בהן וימשכון אל האדמה. באחר הימים ובאו האפרים עם נשיהם ובניהם, ובידיהם מגלים, וקוצרים את השבלים וינתקון מן האַדֶּמה, והַשִּׁבּלִים שמחות בּתְּהַלָּה מאד לְמַעשה הַאַבּר ומשיבות לו חודה בבה ומשתחוות לרגליו ברגשי כבוד: ובלככן תאמרנה, כי עתה תוכלנה להתרומם למעלה ככל אות נפשן אחרי אשר הוציאון לְּהֹפָשׁ מאַזִיקִי הַשְׁרָשִׁים הָרָעִים, אַשָּׁר משׁכוּן אַלֵיהָם. אַדְּעַר מהַרָה תראינה השבלים, כי אַך לשוא היתה שמחתן, כי עד מהרה קשרון יחד לאלמות ויעמיסון על ענלה ויביאון אל ככר נרחבה ויתנון האחת על השניה וכן תשפבנה השבלים הימם ותאנחנה: אך נחם תנחמנה את נפשן במנוחתו וכאור השמש המתוק השפוך עליהן. אף כעבר ימים אחרים יבאו אנשים וישטחון על הארמה ויחלו להבטן במקלות: הַהְ חַדְּי הַהְּ חַדְּי הַהְּ חַבְּי וֹהַמְּקְלוֹת מִכִּים אוֹתן מכות רבות ונאמנות בלי המלה; הגרעינים המספנים צועקות מרה בוכות וְקוֹרְעוֹת אֶת כָתְנוֹתִיהָם מִעלִיהָם מֵרֹב צער, אַךְּ שׁוֹמִע אֵין לֹהֶם. ואחרי אשר נשארו כלם ערומים, יחן להם האבר מעט מנוחה לְהַהַלִיף כֹּה אַהַרי הַמַּכּוֹת אַשֶּׁר הכּוּ; וּלְמהַרַת הַיּוֹם בַּא הָאָכָּר עוֹר הפעם ויורם וירקירם לרוה. הגרעינים רוקדים בישמחה, אד לא ירבו לָהָתְעוֹפַף וּלְהַתְרוֹמֵם לְמַעֵּלָה, כִּי יְרֵאוֹת הַן אֶת הַאָּבָּר, פּן יִכְעַם עליהם והבט אותם עוד פעם; על כן ימהרו לנפל לרגליו ולהשפחות לו, אך הוא לא יחמל עליהם ואוספם אל תוך שק אַהָר וִיבִיאָם עַד הַצַרוֹ וַישׁפָּבָם אַל הַפַּטמוּרָה הַגְּדוֹלָה וְהַחְשׁוּכַה. וּבְרָדַת הַנַּרְעִינֵים אֶל הַמַּטְמוּרָה לֹא יִרְקְדוּ בַשַמְחָה, כִּי אָם יַרְדוּ אָבַלִּים וַנַעֲצָבִים אִישׁ אַהַרי רַעהוּ כָּאַפִּירִים הַמּוּבָאִים אֶל בֵּית הַפּהַר, וַאַךְ אַנַהָה הַרִישִׁית הַשָּׁמַע בְּשׁוּכָם אֶל בִּית כַלְאם האפל, אַשׁר יָצְאוּ ממנו לפני יַרְחֵי מִספר, וְהָאֵכֶר מְמהַר לְסְתֹם אֵת פּי המטמוּרָה במכסה ובעפר לכל יָבא אור ואויר אֶל אפיריו פנימה. ואולם צרוֹת הַהַּמָּה עוֹד לֹא תַמוּ, עוֹד תַּרְאָה רָעָה רַבָּה בַשַּׁחנָה, בַּנָּפָה, בַּמִּשׁאַרָת ובחַנור, ובוא תבוא עוד גם באש גם במים: אַך אֶת כּל זאת, אַספּר לָךָּ, אֲחוֹתִי, בְּפַעם אַהֶּרֶת. וֲעָתָה הַנָּחמִי נָא, וֹכְבוֹא ְעַלִּיךְ עוֹד רָעָה, וְנָבֶרְתָּ, בִּי נַם הַלֶּחֶם אֲשֶׁר אַתְּ אוֹכֶלֶת, נַם הַיַּין אֲשֶׁר אַתְּ שׁוֹתָה, נַם הַפּפר אָשׁר את קוֹראה, גם המחברת אשר את כוֹתכת עליה. גם __ הַפָּפָא, אַשֶּר אַתְּ יוֹשֶׁבֶת עָלָיוֹ, גַּם הַפְּפָה, אַשֶּר אַתְּ יִשְׁנָה עָלֶיהָ, ראו כלם רעות רבות, וימי עמל ותלאה מצאו את כלם, ובפעם צַהָרַת צַּסַפַּר לְדְ גַּם אֶת מִקְרַי כְל אֵלֶה.

יָהוּדָה גְרָזוֹבְסְקִיּ

נּוּמשׁורני: אַהַר הָּעָבוֹרָה.

הַרְשׁוֹת.

הַנְּבּוּר הָעַרְרי. בְּבִית הַפְּנֶּסֶת שֵׁל הַצִּיּוֹנִים בְּאוֹרַסְה הַנְּלֶּרָא בְּשֵׁם יַבְּנֶהי תַּקּוּ הַפּוֹפֵר מֵר לֵוִינְסְקִי (שְׁהוּא דַּנְּבְאי בְבִית הַנְּלֶרָא בְּשֵׁם יַבְּנֶהי תַּקּוּ נְּדוֹל, וְהוּא, כִּי מִהִי שֵׁבְת בְּשַׁבַתוֹ יִרְרשׁ אֲחָר לְפֵּנִי הַמְּנֶשְׁה מְשׁוֹחֲחִים נֵּם רַבִּים לְפִנִי הַמְּנָשְׁה מְשׁוֹחֲחִים נֵּם רַבִּים מְהַנִּאַסְפִים בְּעַבְרִית.

הַתַּלְמִידִים אֲשֶׁר בְּבָתֵּי הַמֶּדְרָשׁ הַנְּכֹדִים בְּוִינָה (אוֹסְמְרַיָּה)
יַמְרוּ חָבְרָה לְלִמוּר שְׁפָתֵנוּ. גַם יָמְרוּ בִית־חֶבֶר (קְלוּבּ) עברי הַנְּקְרָא
בַּשִׁם שְּפָה חַיָּה׳ לַהָאַפָף שַׁם יַחַר וְלִדְרשׁ וּלְרֵבֵּר בְעַבְּדִית.

בֵּית מַחֲסָה לִילָדִים עַכְרִים. – בְּבֶּרְלֵין עֶרְכּוּ נֶשֶׁף פַפְּרוּתִי שֶׁשֶׁם שֶׁרוּ נָיָנוֹת עַבְרִיוֹת וְשׁיֵרִיעָם עַבְרִים, וְהַהַּבְנָסָה הָוְתָה לִדִשׁ לִיסוֹר בִּית־מִּחָפָה לִילַרִים עַבְרִים.

לירוּשָׁלָיִם. הוּרִיעִים כִּי הַנֶּרַע הַמוֹב – הַדְּבּוּר הָפָּבְרִי − אֲשֶׁר זָרַע הָאָדוֹן בֶּן־וְהוּרָה בִירוּשְׁלִיִם עוֹשֵׂה פְרִי מוֹב,וְרַבִּים מִצְּעִיבִי יִרוּשָׁלַיִם מִלַמְדִים אָת לִשׁוֹנָם לְדַבֵּר בִּשְּׁפָתֵנוּ.

בית הַפֶּר עבְרִי - בַּעיר ַקְלָקי (פֶּלֶדְ ווּלִיף) יְפַר בּמּיְרָה מר פָּנִמְשׁ בִּית הַפֶּר עַבְרִי לִלְמֹר לְיַלְבֵּי עַמִּינּ אָת שְׁפְּתֵנּוּ וְדִּבְרֵי יָפִינּי בְּעַבְרִי ת שָׁהַיא הַשְּׁבָּה הַמְּרָבֶּרֶת בַּם בְּפָּר בַּתַּלְמִידִים.

व्यवस्थात्र द्रात् । व. वस्

222

לחברינו קוראי ה"עולם־קטן" בורשה!

קראנו ב,עולם קשן" כי כבר נוסדו בערים רבות אנדות נערים לדבר עברית, ושמחנו על זה מאד. ועתה הננו חפצים גם אחנו ליסד פה בורשה חברת נערים דוברי עברית. חברי האנדה יתאספו פעם אחת בשבוע לבית אחד החברים; ואנשים גדולים יקראו לפנינו ספורים או ידרשו דרשות, זנם נקרא שם ספרים עברים. אמנם כבר נוסדה פה חברת נערים אחת, אבל כאספותיה לא מדברים עברית כי אם רוסית. על כן הננו מבקשים את קוראי הגעולם הקשן" אשר בורשה, כי מי מהם אשר יחפץ גם הוא להיות חבר לאנדה הזאת יודיע את הפצו במכתב למערכת ה,עולם הקשן".

בכבוד ובברכת ציון משה ויהואש גרדון.

ורשה,

לחברי ולחברותי הקשנים:

אני שולחת לפובת יתומי־הסופר ברודס חצי רובל בתקותי כי גם רעי ורעותי, קוראי העולם הקשן, האוהבים את שפתגו היקרה, ואשר בלבם יש רגש חמלה ליתומים עניים יצאו בעקבותי ויעזרו ליתומי סופרנו המת.

ורשה,

רחל מרגלית, כת אחת עשרה שנה, תלמידת הגמנזיה במחלקה השנית.

לקוראי ה"עולם הקמן" הקמנים והגדולים. שלום וברכה!
זה ימים רבים הפצחי לכתב אליכם מכתב, אבל בכל פעם
אשר החלותי לכתב אליכם, נוכחתי כי לנער קמן כמוני אין חדשות
רבות ונכברות להודיע, כי אני עתה רק בשנה העשירית לימי חיי;
אבל אחרי קראי את כל המכתבים אשר ב"עולם הקמן", ראיתי כי

כל הנערים אשר כנילי, אינם מודיעים גם הם חדשות נכבדות, ואז אמרתי אל לכי: "הכה, אכתכה גם אני מכתב כמכתכי חכרי המטנים".

אני לומד את השפה העברית זה שתי שנים וחצי. המפרים אשר למדתי בראשונה, הם: עברית בלשון עם ועם", .המכין", "מורה הילדים", עדן הילדים"; וכאשר כליתי ללמד את המפרים האלה החלותי ללמוד "תנ"ך", ואני הבינותי את מפורי ה"תנ"ך" על נקלה עד כי בעת קצרה למדתי את כל התורה", וכמעם כל ה"נביאים הראשונים". אני לומד את הלמודים העברים רק שעה ביום, אבל אני שונה בביתי לעצמי את כל אשר ילמדני מורי, ואת התורה" שניתי פעמים אחדות, עד כי כמעם יודע אני אותה על פה.

כאשר עֶבר חצי שנה ללֶמדי עברית, החלותי לדבר עם מורי עברית ועתה איננו מדברים רק עברית; ואני מספר למורי בעברית את כל ספורי ה.תניך" אשר למדתי, וכן עשיתי נם לספורי "עדן הילדים", ומלבד זאת עבַּיְהַי את כל הספורים בכתב בקציר. נם למדתי שירים עברים רבים על פה, מְסַפְּרִים שונים את ה.עולם הקשן" אני קורא זה כעשרה חדשים, והספורים: .אלמין האובד", מעשה בשלשה אחים" ו.ב"ן הכיככים" מצאו חן בעיני ביותר. אבל אני רואה כי מכתבי אָרַך מאד, ולכן אני ממהר לכלותו, למען לא אדיה עליכם למשא.

מרדכי קפלו.

רינא,

ලනලනලනලනලනලනලන

פתנמים.

2

אָם תְּכַבֵּד אָת זַקניף, יָכַבִּדוּף גַּם נִכְדֵיף.

רַבִּים אָברוּ מַה יֹשַׁהְיָה בִירֵיהָם, רַק מאָשר התאוּוּ את אָשׁר לְרַעִיהַם.

> יִפִּי עוֹף כָּנֶף בְּנוֹצֶתוֹ יבֶן-אָדָם בְּחָכְמָתוֹ.

אַפְרֵיִם פּוּקְםוֹן.

חידה

לא הולך על שתים ולא נכה כגלים: גם ראש אין לו, גם יד אין לו, איננו הי ואיננו מת, ובכל זאת נפגשהו בכל עת הולך אם

י. מיחם.

העורכים: א. ל. בן־אבינדור וש. ל. נרדון.

: מחבת הייעולם הקטוף: KHUГОИЗДАТЕЛЬСТВО "ТУШІЯ", ВАРШАВА. Verlag "TUSCHIJAH", Warschau.

לשנת הארבעים וש 1903

La rate state state state state state state state state state at the state state state state state state state

זקו העתונים העברים וראשון לכל תנועה מועילה בישראל, מכתב עתי לכל דבר הנונע ליהודים בפרט ולעניני מדינה, ספרות ומדע בכלל.

יוצא בפשרבורג מדי יום ביושו. ל. בבינוביץ (איש יהודי)

מחיר המליץ עם הוספותיו:

ברוסיא: לשנה 10 ר', לחצי שנה 5 ר', לרבע 2.50 ר. לחדש 85 קאפי.

בשאר ארצות: לקבלו שלש פעמים בשבוע ב' ב' עלים: לשנה 12 ר, לחצי שנה 6 ר', לרבע 3 ר', לחרש 1 ר'.

חותמי המליץ יקבלו בשנת 1903

(קינקורדנציא עברית וארמית שלמה וערוכה בכל, הוצאת המליץ) במחיר מצער מאד.

מחיר כל חלק מספר המתאימות הגדול הזה לחותמי המליץ הוא רק 22 האפ', עם המשלוח 30 קאפ'.

כתבת המליץ:

Редакція газ. "Гамелицъ" С.-Петербургъ, Торговая 17.

Rédaction du "Haméliz" St.-Pétersbourg, rue Torgova 17.

Attitude to the transfer of the same and the statement of Zakład Freblowski Izraelski (יודישע פֿרעכעל־אנשטאלט) Celiny Witkowskiey 3 Leszno, 31. (9 - 20)

ZAKŁAD (2-2) Freblowski Izraelski

Gimnastyka slöjd

Pomeranc, Warszawa Nowolipki 20-Karmelicka 22.

Полписка на 1903-ពី годъ. લેલલલલલલ БУДУЩНОСТЬ

-- EЖЕНЕЛ, ГАЗЕТА, Cb --ЕЖЕГОД. ПРИЛОЖЕНІЕМЪ Научно-Литературнаго Сборника.

99999999 4-ый ТОЛЪ изданія. บบบบบบบบ

"Будущность" — независимый органъ русскихъ евреевъ, стремящися къ культурному возрождению и подъему самосознания еврейской массы. Еженедвльникъ "Будущности" выходить въ размъръ 2¹/₂—3 иеч. листовъ большого формата и состоить изъ двухъ отдъловъ: С овременной Л втописи, въкоторую входять подробный обзоръ текущихъ событій еврейской жизни въ Россіи и заграницей, статьи по бытовымъ вопросамъ и юридич. отдёлъ, и Литературно-Научно Отдвла, содержащаго статы по еврейской исторіи и литературь, беллетристическія произведенія, стихотворенія, критику, журнальное обозрѣніе и фельетонъ.

Въ Ежегоди. Сборникъ, выходящемъ. въ концъ года, помъщаются болье крунныя по разм'врамъ статьи научнаго и литературнаго содержанія.

Въ 1909 г. подписчики "Будущности" кромъ обычнаго матерівла получать:

1) безплатно-При Научно-Литературномъ Сборникъ — отдъльный, первый въ литературъ, самостоятельный трудъ (съ отдельной нумераціей страницъ)

Очеркъ Исторіи Евреевъ въ Россіи. Подъ редакціей и съ прим'яч. д-ра исторіи востока А. Я. Гаркави.

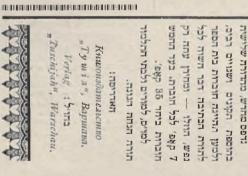
2) За незначительную доплату на почтовые расходы (30 кон.):

Книгу для еврейскаго юношества.

Иллюстрированное литературное изданіе, составл. при непосредственномъ участін С. Г. фруга, д-ра Л. С. Каценельсона, М. Д. Рывнина и художник. академика М. Л. Маймона и М. С. Іоффе.

Подписная цъна: 7 руб. въ годъ (допускается разсрочка), 4 р.—¹/₂ г., 2 р.—3 мъс. Новые подписчики могутъ получить Литер.-Научи. Сборники за 1900, 1901 и 1902 г. (до 70 печати. листовъ) безплатно, приложивъ на почтов. и конторскіе расходы по 50 коп. за каждый томъ, и получають газету со дня подписки.

Адресъ редакціи и Главной Конторы: СПБ., Пушкинская 7.

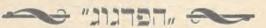

ום הם הר

בעים: נוכוליפקי 7, מעון 8

הרר 26 ק' נוספים בעד הכריכה הנעורים לשנה הרם"ן מחירו 75 קאפין Виршана לחו בל יו

ננשנו להוציא בתור הוספה מיוחדת ל"עולם קש" ירחוו מרנוני בשד ההורים והמידים בשם :'

בו יבואו מאמרים בכל מקצעות החנוך וההוראה, החדשות במקצועי החניך, החנוך העברי ביחסו אל החנוך הכללי, השקפה על מהלך החנוך בא"י וכחו"ל: החדרים, הת"ת ובתי הספר. מאמרים ע"ד הטבת המצב החמרי והרוחני של המורים והמלמדים: דו״ח מאספית מורים. כרוניקה מעולם ההוראה העברית והמורים העברים. בקרת ספרי הלמוד והקריאה לבני הנעורים, שאלות ותשיבות בעניני החנוך והלמוד במעשה: לשכת מודיעין (ביורא) בעד הורים ובתי ספר המבקשים להם מורים. ובעד מורים המבקשים להם משרות ומקומות להוראה.

החיברת הראשונה כבר יצאה מבית הדפום וזה תכן עניניה:

א) אל הקוראים: ב) בתי ספר של פרבל ונחיצות גני ילדים עברים (עם תמונת פרבל) – נח פינס; ג) עקשנות הילדים ורגזנותם בן משה; ד) הקריאה העברית — בן ואב; ה) פסמלוצי בתור מחנך העם - פרופיסור לורויג שטין (תרגום ש. רוזנפלד); ו) טולסטוי על החנוך - * * ; ז) כרוניקה ; ח) מודעות.

מחיר ״ה פדגוג״: 3 ר' לשנה, 1.50 ר' לחצי שנה, 75 ק' לרבע שנה⊾ להותמי ה,עולם קטן" 2 ר׳ לשנה, 1 ר׳ להצי שנה, 50 ק׳ לרבע שיג מראשית שנת תרס"ג נעשו שנויים למובה בהוצאת העתוז המצויר לבני הנעורים

- א) ה.. עולם קמן" הוא מעתה מנוקד כלו. התכן יותר כל ונוח.
- ב) הפורמט נשתנה לטוב וליוםי. האותיות הז יותר בהירות, והציורים -- יותר יפים:
- נ) תחת המחיר הקודם, 6 רובל לשנה, נקצב מעתה המחיר

* דק 4 רובל לשנה * 2 רובל לחצי שנה, 1 רובל לרבע שנה.

החותמים לשנה שלמה יקכלו בסוף השנה תשורה יפה חנם. דמי החתימה יוכלו לשלם גם לשעורץ: 2 רובל בעת החתימה, ושני הרובל הנותרים בראשית הרבע השני.

פרוספקט מפורט ע"ד ה"עולם קטן" ו"הפרנוג" ישלח חנם לכל דורש

Verlag "T U S C H I J A H", Warschau. ! Книгоиздательство "ТУ III I Я", Варшава. בעום: נובוליפקי נוי 7. מעון 9.

9999999999999999999999999

יצא לאור

שמושי וספרותי עם תמונות וציורים

לשנת תרום"ו.

נערך ע"י אבור הם ומשה לונץ בירושלים.

(שנה שמינית)

וזה תכן עניניו: (חלק השמושי)

א) לוח לבני שלש הדתות; ב) לוח קורות ארה״ק; ג) ערכי המטבעות; ד) סדרי הפוסט והתלגרף; ה) ערי הארץ ימספר יושביהן; (חלק הספר ות): ו) הגדות ומסרות נשבחות-מאת העורך ; ז) מחיי הבדואים – שמואל ראפאלוביץ; ח) שמות הכפרים והמקומות שבפלך שכם; ט) קול ערבי במרבר (שירי עז וגכורה) תרגום אש"י יהודה איש ירושלים; י) שמות הכפרים שבמחוז יפון יא) שיחה עם הכהן הגדול של השמרונים -העורך; יב) ההקדשות והעזבונות — העורך; יג) כתי החסד בירושלים - זלמן בן טובים; יד) הערות להכרכים הקודמים -יהודה ויסטינצקי ; מו) זמרת הארץ ובקרת) - העורך ; מו) היקב בראשון לציון – העורך; יו) תגלית חדשה; יח) של של תחיה; יש) חדשות וזכרונות; ב) השנה (רשימות שונות; כא) הודעות..

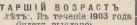
מחיר הספר 40 ק' עם פארטא ---

האדריםה:

Книгоиздательство »Тушія«, Варшавя. Verlag "TUSCHIJAH", Warschau.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА НА 1903 ГОДЪ.

на дів в еженед'яльные излютрярованные журналь. для ДѣТЕЙ И ЮНОШЕСТВА

МЛАДШІЙ ВОЗРАСТЬ СТАРШІЙ ВОЗРАСТЬ (5—9 лётъ. Въ теченіе 1903 года (9—14 лётъ. Въ теченіе 1903 года будетъ выслано: Обудетъ в

следующ. иллюстр. изданій:

рыхъ войдутъ:

а; большая картина

кудожи. А. Вагнера «Съ Днемъ» пон Войны "18:2 годъ" въ больщ.

Ангела!», великоленно неполн. иъ форм., 2) Русскіе Колуме и гобин24 краски и б)

б иллюстр. книжечекъ «НОВОЙ Би. съ произв. русск. художниковъ,
5. 10течки задушевнаго сло при правиди. В запържника в запържница, в за при правиди. В запържница, в запържница в в запържни в запържница в запържница в запържни в запържни в запържни в запържни в запържница в запъ

Сверхъ всъхъ перечисленныхъ изданій, подписчикамъ наждаго изданія будутъ высылаться безплатно въ теченіе года

два журнала для родителей и воспитателей:

«ПЕДАГОГИЧЕСКІЙ ЛИСТОКЪ» въ видів нівск. отдівлья, жнижекъ и «ДЪТСКІЯ МОДЫ» съ рисунк. нов'виш. д'втек. платьевъ, работъ, практическими совътами и т. д.

подписной годъ съ 1 ноября 1902 г.

Подписная цівна на каждый журналь съ доставкой и перес. С руб. Допускается разсрочка платежа по 2 рубля: при подпискі, къ 1 февраля и къ 1 мая. При подпискі, во избіжаніе описокъ, покорнійше просять обозначать, для какого возраста слідуеть высылать журналь. Подписка на «ВАДУШЕВНОЕ СЛОВО» принимается въ книжныхъ магазинахъ Топарищества М. О. В О Л Б Ф Б; С.-Петербурга, Гостиныи Диоръ, № 18. и Москиа, Кузнецкій Мость, д. Джавгаровыхъ.